

Wiersz o szkole

Na ulicy Piastowskiej
w niewielkiej mieścinie
stoi szkoła wesola
co z radości swej słynie.
Nie daleko mam do niej
dróg wielu nie mijam
i z uśmiechem na buzi
codziennie ją witam.
Mam przyjaciół w tej szkole
i kolegów dość dużo
którzy chętnie pomogą
dobrą radą posłużą
Czasem bywa, że smutek
na buzi zagości
lecz tylko na chwilę
bo więcej jest radości.
A kiedy dzwonek zadzwoni
i na przerwę wygoni
po szkole biegamy
i różne rozmowy przeprowadzamy.
O spotkaniach po lekcjach
o zabawach i planach
takich na wielką przyszłość
i na jutro z rana.
Czasem bywa na przerwie,
że ktoś na kogoś wpadnie
lub popchnie z nienacka
coś powie nieładnie.
Nauczyciel się zjawi
nie wiesz nawet kiedy
pouczy, wyjaśni by wyciągnąć z „biedy”.
Taka właśnie jest szkoła
w mieścinie niedużej.
Każdy jest przyjacielem
na zawsze lub dłużej.

Ailema M.